

Pukki puree ja lyö

Tossavainen kirosi ja heitti likaantuneen tonttulakkinsa maahan. Saisi olla laitimmainen kerta, kun hän siivoaisi tuon elukan jätöksii – vaikka aseella uhattaisiin. Tekisivät siitä punanenäisestä porosta vaikka makkaraa, tai käristystä. Tossavaista ei nyt fyysinen työ kiinnostanut.

Väsyneenä hän istahti penkille, sytytti aamulla käärimänsä paperossin, pyyhkäisi hikeä otsaltaan ja nosti oikean jalkansa halkopinoa vasten. Posket lommollaan tonttu imi savua sisäänsä. Nikotiini hiveli keuhkoja.

Tonttu Tossavainen oli ryssinyt asiansa pahasti ja nyt hän sai kärsiä. Suuri punainen johtaja osasi olla oikea paskiainen suuttuessaan. Se repi parrasta, potki ja kiroili. Ei sellainen ollut sopivaa yli satavuotiaalle ja satakiloiselle, aika läskille pukille.

Tossavainen veti lakkinsa takaisin päähän, koska pahin krapulahiki oli jo kuivunut ja tontun suippokorvia paleli. Talvipäivä oli lyhyt, lunta satoi ja sen arvasi kuka joutuisi tänäänkin kolaamaan koko pihamaan. Hän oli arvatenkin joutunut ukon mustalle listalle.

Jokainen tonttulassa tiesi, että juotuaan pukki muuttui pahapäiseksi, eikä häntä kannattanut silloin suututtaa. Tossavainen taas oli hilpeä juoppo, joka jaksoi huvittaa muita juhlijoita. Joskus tuo liiallinen hilpeys kostautui ja hänen humalainen huumorinsa tuotti Joulumaassa ikäviäkin jälkipuinteja.

Tonttu Tossavaisen mielestä hänen ”onkos kilttejä lapsia” imitaationsa oli kuitenkin täyttä rautaa. Se oli naurattanut jopa tonttu Tomeraa, jonka kaikki tiesivät yhdeksi pukin pahimmista nuoleskelijoista. Tietenkin juuri Tomera oli ollut se vasikka, joka oli kertonut kaiken Korvatunturin johtoryhmälle ja antanut heidän ymmärtää, että Tossavainen oli tarkoituksella loukannut pukin äitimuoria. Sai varmaan jotain irtopisteitä - ja luvan lusmuilla seuraavan viikonlopun lastenkyttäskierrokselta. Oikea tontun irvikuva.

Ja pataanhan siitä tuli, kun pukille oli kaikki selvinnyt. Tossavainen oli yrittänyt paeta lasista, mutta tontun lyhyillä jaloilla sellainen ei ollut onnistunut. Niskavilloista hänet oli vedetty takaisin pirttiin ja annettu ympäri korvia. Tossavainen oli varma, että joku oli silloin upottanut tekohampaansa hänen vasempaan pakaraansa. Tämän lisäksi muut tontut olivat laittaneet kaiken mahdollisen, ja mahdottomankin, hänen piikkiinsä. Edellisten kuukausien kaikki typeryydet oli koottu yhdeksi suureksi ongelmaksi, joka oli kaadettu Tossavaisen niskaan. Mikään tai kukaan ei puukota pahemmin selkään kuin humaltunut ja pelokas tonttunjoukko. Ei ollutkaan ihme, että hänen olonsa tuntui nyt jokseenkin epäoikeudenmukaiselta.

Vaikka tonttu Tossavaista harmitti, totisesti hän ymmärsi, että ei tietenkään ollut täysin sopivaa oksentaa joulumuorin kiehuvaan puurokattilaan. Vaikka olikin ollut ihan kiljukännissä.